

Speciale Gouden Boekjesreeks over Werelderfgoed

Eerder verschenen:

Mijn Gouden Boekje over de Wadden
Hoe Jan aan zijn naam kwam
Sipke komt op stoom
Sipke ziet sterretjes / Sipke sjocht stjerkes
Mare van Schokland
Een fort voor Vleermuis
Wouter de Wegloper
Aafke kan het wel!

ISBN 9789047635420
NUR 270
Eerste druk, 2026

Published by Rubinstein Publishing bv, Amsterdam by arrangement with Random House Children's Books, a division of Random House Inc., New York, New York, U.S.A. All rights reserved.

Vermenigvuldiging van (delen van) deze uitgave is niet toegestaan. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie. Alle rechten voorbehouden.

© 2026 Uitgeverij Rubinstein, Prinseneiland 43, 1013 LL Amsterdam
© 2026 Tekst: Linda Dielemans
© 2026 Illustraties: Irene Goede
Vormgeving: Rubinstein

Dit Gouden Boekje kwam tot stand in samenwerking met Stichting Werelderfgoed Nederland en de Nederlandse Limes Samenwerking.

www.rubinstein.nl
www.werelderfgoed.nl
www.limes.nl

Tappo en de rivier

Geschreven door: Linda Dielemans

Illustraties: Irene Goede

E E N L U X E G O U D E N B O E K J E

‘Ik hou van varen,’ zucht de jongen.

‘Dat weet ik toch, Tappo,’ zegt de man naast hem.
‘Gelukkig maar. Want als ik straks te oud ben, word
jij de baas van deze schuit.’

Ze zijn op een schip dat vaart op de Rijn. Papa staat
aan het roer, achterin. Het schip kraakt een beetje,
en de wind fluit zachtjes langs de touwen. Tappo leunt
met zijn rug tegen de planken en kijkt omhoog naar
de blauwe lucht. Er drijven kleine, witte wolkjes in.
Het is een mooie dag.

*Een mooie dag om je te vertellen hoe het vroeger
was. Hoor je me, Tappo?*

Natuurlijk hoort Tappo de stem van de Rijn.
Die klinkt al in zijn oren sinds hij voor het eerst
mocht meevaren op dit schip. Hij doet zijn ogen
dicht en luistert.

Het ging zo: de mensen leefden in mijn ritme. Ze jaagden op de dieren die op mijn oevers kwamen drinken. Ze bouwden hun huizen op hoge plekken, waar zelfs mijn wildste water niet kon komen.

Ik voerde hun kano's naar verre plaatsen en de zee. Maar als ze terug wilden, moesten ze wel hard werken. Tegen mijn stroming peddel je niet zomaar op!

‘Gelukkig hebben wij zeilen!’ zegt Tappo hardop.

‘Huh? Wat zei je, Tappo?’ vraagt papa.

Papa weet niet dat de rivier tegen Tappo praat. Hij heeft het nooit durven vertellen. Maar misschien is dit een goed moment. Zou papa hem geloven?

‘Ik hoor de rivier,’ zegt Tappo voorzichtig.

‘Hij fluistert in mijn oren.’

‘Is dat zo?’ vraagt papa. Zijn ogen staan vrolijk.

‘Wat vertelt Vader Rijn je dan allemaal?’

‘Verhalen,’ antwoordt Tappo. ‘Over wat hij weet, en wat hij ziet. Over hoe het lang geleden was.’

